

ПРОТОКОЛ

№ 15

гр. Пазарджик, 18.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилов
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря НЕ. Ив. Въгларова
Сложи за разглеждане докладваното от Минка П. Трънджиева Въззивно
гражданско дело № 20225200500663 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Жалбоподателят **ЦУ на НАП - София** – не се явява, редовно призован.
Постъпило е писмено становище с приложено пълномощно.

Ответникът **Г. Д. П.** – се явява лично и с адв. С. Д. – редовно
упълномощен.

Ответницата **Е. И. П.** – не се явява. За нея се явява адвокат С. Д. –
редовно упълномощен.

Ответникът **„СТАРЛАЙТ ЕНТЪРТЕЙНМЪНТ“ ООД** – редовно
призовано чрез адв. П., не изпраща представител. Не се явява адв. И. П. –
редовно упълномощен.

АДВ. Д.: Запознат съм с постъпилото становище на жалбоподателя.
Моля да дадете ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото,
затова при условията на чл. 142 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Производството е по чл. 258 и следващите от Граждански процесуален
кодекс.

С решение на Районен съд Пазарджик № 744 от 5.07.2022 година,
постановено по гр.д. № 1991 по описа на съда за 2021 година е отхвърлен
иска, предявен от публичен изпълнител при ТД на Националната агенция за
приходите - София, дирекция „Събиране“, срещу „Старлайт Ентертейнмънт“

ООД - гр. София, бул. "С." **, ***, ЕИК *****, Г. Д. П., ЕГН *****, и Е. И. П., ЕГН *****, последните двама от гр. П., ул. "Т." № **, за обявяване на осн. чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК за недействителна по отношение на държавата на следната сделка, извършена от „Старлайт Ентъртейнмънт“ ООД на 22.08.2018 г.: продажба на двуетажна масивна жилищна сграда, находяща се в село П., община П., със застроена площ от 73.37 кв.м. (седемдесет и три цяло и тридесет и седем стотни квадратни метра), ведно с имота, в който е построена жилищната сграда, съставляващ поземлен имот пл. № 196, на другите ответници по делото Г. Д. П. с ЕГН: ***** и Е. И. П. с ЕГН *****/в режим на СИО/, обективизирана в нотариален акт за покупко-продажба № 18, том III, рег. № 5268, дело № 371/2018 г. на нотариус № 070 Христо Панчев - П..

Осъдена е Националната агенция за приходите да заплати на Г. Д. П. разноски за адвокатско възнаграждение по делото в размер 1200 лв.

В срок така постановеното решение е обжалвано от Главен публичен изпълнител при ТД на Националната агенция за приходите - София, дирекция „Събиране“.

Счита, че постановеното съдебно решение неправилно, като мотивите, изложени в него не кореспондират със събраните доказателства.

Държавата била взискател за установените и изискуеми публични вземания, възникнали въз основа на данъчни декларации, депозирани от самото ЮЛ и първи ответник по делото „Старлайт Ентъртейнмънт“ ООД с ЕИК ***** за ДДС, корпоративен данък и декларации, образец № 6 за ДДФЛ, ДОО, здравно осигуряване и УПФ /изчерпателно посочени в исковата молба/. Те били възникнали преди сделката, сключена на 22.08.2018 г. между „Старлайт Ентъртейнмънт“ ООД с ЕИК ***** и Г. Д. П. с ЕГН *****.

Една от основните характеристики на данъците била тяхната законоустановеност по основание, размер и субекти. Законът е основен източник на данъчното право, което положение е конституционно закрепено в чл. 60, ал. 2 и чл. 84, т. 3 от КРБ. Законът урежда фактическите състави, които поражда данъчните задължения, както и другите задължения, свързани с основния данъчен дълг - за данъчна регистрация, за подаване на данъчна декларация, за оказване съдействие на данъчните органи. Задължението за плащане на данъци възниквало с настъпването на определения в конкретния данъчен закон падеж, без значение дали това задължение е определено с акт на данъчната администрация - т.е. данъчните задължения възникват **ex lege** и стават изискуеми с настъпването на определения в конкретния данъчен закон падеж, а ревизионният акт е резултат от извършена данъчна ревизия, като една от формите за осъществяване на данъчно-осигурителен контрол от органите по приходите.

Ревизионният акт представлявал по правната си същност индивидуален административен акт, издаван от компетентния орган по приходите, който

има само декларативно, а не конститутивно действие, защото с него не се създава същинско данъчно задължение, а се признава вече съществуващо право на държавата да получи едно данъчно вземане или правото на данъчния субект да прихване или възстанови суми. Предназначението на ревизионния акт било да направи задължението или правото на конкретния длъжник ликвидно и изискуемо - чрез утвърждаване заявеното от данъчно задълженото лице или чрез някои от формите на контрол и намеса, регламентирани в ДОПК.

Към момента на извършване на сделките от „Старлайт Ентертейнмънт“ ООД с ЕИК ***** са били наясно, че имат публични задължения, поради факта, че сами са ги декларирали или са били длъжни да ги посочат коректно, но не са ги внесли.

Сделката била сключена с намерение да се увреди публичния взискател, тъй като публичните задължения били натрупани преди сключването на сделката от 22.08.2018 г. – установени с данъчните декларации, посочени в исковата молба. Натрупаните задължения не били погасени или обезпечени.

С извършване на тази сделка, средствата не били използвани от дружеството за погасяване на задълженията по данъчните декларации, дори и частично. Извършеното разпореждане със собствен актив, при което ЮЛ фактически се е освободило от собствеността на си, сочело съзнателно предприети действия за увреждане на интересите на кредитора-ищец Национална агенция по приходите. Тоест извършеното правно действие е довело до невъзможност да се удовлетворят публичните притезания.

Това към кое имущество да се насочи взискателя, за да се удовлетвори, както и правото на длъжника да предложи какво имущество да бъде избрано за обезпечение, може да стане до един краен момент, заложен в чл. 214, ал.1 ДОПК, а именно едва когато „длъжникът обяви цялото си имущество“. Само в този случай той може „да предложи изпълнението да бъде насочено върху друга движима или недвижима вещ или да бъде извършено само чрез някои от исканите от публичния изпълнител способности“.

За съществуване на потестативното право на ищеца да иска обявяване на сделка за относително недействителна било без значение дали длъжникът разполага с друго имущество и каква е стойността му, предвид че към момента на принудително изпълнение тази стойност може да е различна, а и кредиторът може да избере от кое имущество да се удовлетвори.

Системното непогасяване на натрупващите се публични задължения, което един коректен търговец не би извършил, било още едно доказателство за намерението у длъжника да ошети своя кредитор НАП, още едно доказващо намерението за вреда обстоятелство. Тоест самата разпоредба на чл. 216, ал. 1 от ДОПК защитава коректните платци, които декларират и внасят публичните си задължения законосъобразно.

В хода на производството било установено, че за част от тези

задължения /посочени в исковата молба/ е изтекъл срокът по чл. 109 от ДОПК за установяване на задължения за данъци и осигуровки, който е 5 години от изтичане на годината на подаване на данъчната декларация. Следователно тези задължения се считат от кодекса за окончателно установени.

Тези задължения били в общ размер към 04.06.2021 г. - 32 139,18 лв., в това число главница 20 656,19 лв. и лихви към 04.06.2021 г. - 11 482,99 лв.

Следователно публичните задължения, за които към датата на предявяване на исковата молба е изтекъл срокът по чл. 109 от ДОПК, се считат за окончателни и за тях не е възможно възлагане на ревизионно производство, което от своя страна пък означава, че това са задължения, които не биха могли да бъдат променени или коригирани, както от приходната администрация, така и от деклариращия ги субект „Старлайт Ентъртейнмънт“ ООД.

При съобразяване разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК, давността за задълженията по ИД била спряна с налагане на обезпечителни мерки. Тези действия са извършени от компетентния ПИ с постановленията, приложени като доказателства към исковата молба.

Наличие на „знанието или незнанието“ за образуваното изпълнително дело и за наличието на задължения на първия ответник „Старлайт Ентъртейнмънт“ ООД било ирелевантно, поради факта, че били подадени декларации от страна на дружеството. Това били публични задължения за данъци и осигуровки, които са декларирани от името на ЮЛ и въпреки това не са погасени или обезпечени в пълна степен.

Изложени са доводи и за прекомерност на присъдените разноси и е направено искане за изменението в тази част по реда на чл. 248 от ГПК.

Молят решението да бъде отменено и предявеният иск уважен. Като поддържат, че следва да бъде изменено решението в частта относно разноските.

По последното искане, съдът се е произнесъл с определение, като е оставил молбата без разглеждане, отчитайки, че възражение за прекомерност не е направено своевременно. Това определение не е обжалвано.

В срок е постъпил писмен отговор от Г. и Е. П.и.

Ответниците по жалбата я намират за неоснователна и молят обжалваното решение да бъде потвърдено.

Претендират разноси.

Първоинстанционният съд възприел възражението на ответниците, че нормата на чл. 216, ал. 1 от ДОПК няма обратно действие. За процесната сделка била приложима редакцията на правната норма към датата на нейното сключване - 22.08.2018 г.

Декларирането на задълженията в описаните в исковата молба декларации не било част от фактическия състав, пораждащ недействителност

на сделка по чл. 216 от ДОПК в редакцията на тази норма, действаща към датата на процесната сделка.

Именно с такива съображения, съдът отхвърлил иска.

Във въззивната жалба нямало доводи и възражения относно този извод.

В т. 4 на въззивната жалба се излагал довода че „в хода на съдебното заседание от било изяснено, че за част от тези задължения /посочени в исковата молба/ е изтекъл срокът по чл. 109 от ДОПК за установяването им, който е 5 години от изтичане на годината на подаване на данъчната декларация“.

За да обоснове това си твърдение, жалбоподателят описва задължения, деклариращи с декларации от 2014 г. насам.

Ако се следва логиката на съдебното решение за приложимост на нормата на чл. 216 ДОПК в редакцията ѝ към датата на сделката /която е правилната юридическа логика в случая/, то, за да е приложима тази разпоредба към онзи момент, петгодишния срок по чл. 109 ДОПК, на който се позовава жалбоподателя, следва да е изтекъл към датата на извършването на процесната сделка, а не към датата на предявяването на иска.

Твърдението, че сделката е сключена с намерение да се увреди държавата, като взискател, не намирала опора в доказателствения материал по делото.

Тежестта за доказване на фактическия състав на чл.216, ал. 1, т. 4 от ДОПК, включително и намерението за увреждане, било у ищеца. Това било указано от първоинстанционния съд в доклада ,като ищеца не ангажирал доказателства.

Установено било от събраните по делото гласни доказателства , че по отношение на процесната сделка не е налице специалният умисъл посредством същата да бъде увреден публичния взискател, който умисъл е задължителна законова предпоставка за уважаване на предявения иск.

Молят решението да бъде потвърдено, претендират разноски.

Писмен отговор е постъпил и от „Старлайт Ентъртеймънт“ ООД.

Молят обжалваното решение да бъде потвърдено. Правилен бил решаващият извод на първоинстанционния съд, че по отношение на процесната сделка не са налице предпоставките, установени в разпоредбата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК в редакцията на тази правна норма към датата на процесната сделка.

Освен това по делото ищецът не доказал специалния умисъл посредством сделката да бъде увреден публичния взискател, който умисъл е задължителна законова предпоставка за уважаване на предявения иск.

АДВ. Д.: Нямам доказателствени искания нямам. Оспорвам жалбата.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Д.: Уважаема г-жо Председател, уважаеми Окръжни съдии, от името на доверителите ми Ви моля, да постановите решение, с което да оставите без уважение въззивната жалба, подадена от публичния изпълнител, срещу първоинстанционното съдебно решение и да потвърдите обжалваното с нея решение като правилно, законосъобразно и обосновано, като изцяло поддържам съображенията си, изложени, както в представения от нас отговор на въззивната жалба, така и в отговора, който сме дали срещу исковата молба, и се присъединяваме към отговорите, подадени от другия ищец.

Съдът счита делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок до 18.02.2023 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09:40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____